

ע"פ 15100/12/17 - אשר מילר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים
לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל

עפ"ג"15100-12-17 אשר מילר נ' מדינת ישראל

המערער אשר מילר

על-ידי ב"כ עו"ד רועי פוליטי

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק-דין

סגן-הנשיא י' נועם:

1. לפנינו ערעור על גזר-דינו של בית-משפט השלום בירושלים (השופטת ג' סקפה שפירא), מיום 26.10.17, בת"פ 14020-01-16. מדובר בגזר-דין משלים, לאחר שבעבר נידון המערער, במסגרת הסדר טיעון, למאסר על-תנאי, לקנס כספי ולשירות לתועלת הציבור בהיקף של 100 שעות, זאת בגין הרשעתו בעבירה לפי סעיף 10(א) לחוק העתיקות, תשל"ח-1978, ובעבירת ניסיון לביצוע פעולה באתר עתיקות - לפי סעיף 29(א) בשילוב סעיף 37(ב) לחוק הנ"ל. במסגרת גזר-הדין המשלים, לנוכח העובדה שהמערער לא התייצב בשירות המבחן לצורך ביצוע השירות לתועלת הציבור, הופקע צו השירות לתועלת הציבור, ועל המשיב הוטלו 14 ימי מאסר בפועל, לריצוי של ממש בין כותלי הכלא.

2. יוער, כפי שציין בית-משפט קמא בגזר-דינו, כי העבירות שביצע המערער, יחד עם אחרים, לא נעשו מתוך מטרה לגנוב עתיקות, או מתוך בצע כסף, אלא ממניע אידיאולוגי, מתוך היגררות של המערער ואחרים אחר גורמים רבי השפעה בחברה שאליה הם משתייכים.

3. עוד יצוין, כי למערער הרשעה קודמת בעבירה דומה, שבעטיה נידון, ללא הרשעה בדין, לשירות לתועלת הציבור; אך צו השירות לתועלת הציבור בוטל, ובמקומו הוטלו עליו מאסר על-תנאי וקנס. כאמור, לאחר הרשעתו בהליך הנוכחי והטלת צו שירות לתועלת הציבור בצד מאסר על-תנאי וקנס, לא ביצע המערער את השירות לתועלת הציבור ולא שיתף פעולה עם שירות המבחן.

4. בית-משפט קמא קבע, כי מתחם הענישה בעבירות הנדונות נע בין מאסר על-תנאי וקנס לבין מאסר קצר

לריצוי של ממש בין כותלי הכלא, בצד מאסר על-תנאי וקנס. לנוכח היעדר שיתוף פעולה של המערער עם שירות המבחן בהליך בבית-משפט קמא, כמו-גם בהליך המשפטי הקודם, סבר בית-משפט קמא, כי אין מנוס מהטלת מאסר בפועל של ממש, וגזר עליו, אפוא, 14 ימי מאסר לריצוי בין כותלי הכלא, בצד רכיבי הענישה שנגזרו בעבר.

5. המערער הוא בן 33, נשוי ואב לשבעה ילדים, והוא מחלק את ימיו בין לימודים בישיבה לבין עבודה כאיש מכירות. ב"כ המערער ציין בערעורו, כי מרשו לא התחמק מביצוע שירות לתועלת הציבור, אך התקשה להיפגש עם קצינת מבחן בשל "בעיה הלכתית" (כלשונו) (נוכח התנהלותו ואמונתו, שבגדרן הוא מתקשה להישיר מבט לנשים, מבלי לפגוע בכבודן), ועל-רקע זה ביקש שאת תיאום השירות לתועלת הציבור יבצע קצין מבחן, ולא קצינת מבחן, בקשה שלא נתקבלה על-ידי שירות המבחן.

6. המערער הליון בערעורו על רכיב המאסר בפועל של שבועיים שהוטל עליו. לטענת ב"כ המערער, אף אם לא היה מקום להתנהלותו זו של מרשו, לא הייתה הצדקה להטיל עליו, חלף צו השירות לתועלת הציבור, מאסר בפועל של ממש; וניתן היה להסתפק בעונש פוגעני פחות. במסגרת הטעוניהם בערעור ציין המערער, כי הוא מוכן לבצע את השירות לתועלת הציבור, ואף לשוחח עם קצינת המבחן, אך ביקש כי אם בית-המשפט יורה לו להיפגש עם קצינת מבחן, יתאפשר לאשתו להתלוות אליו, זאת בשל "הפן ההלכתי" (כלשונו). בהמשך הדיון קיבלו המערער ובא-כוחו את הצעת בית-המשפט, שלפיה יתאפשר למערער לרצות את 14 ימי המאסר בעבודות שירות, ככל שיימצא מתאים לכך. בהתאם, הוזמנה חוות-דעת מהממונה על עבודות השירות, שמצאה, כי המערער מתאים לבצע עבודות שירות.

7. אין חולק, כי היה על בית-משפט קמא להפקיע את צו השירות לתועלת הציבור, משלא הסכים המערער להתייצב לפגישה עם קצינת המבחן, לצורך ביצוע עבודות השירות. עם זאת, בהתחשב במתחם הענישה שנקבע על-ידי בית-משפט קמא, בעונש המקורי שנגזר על המערער, ובעונשים שהוטלו על הנאשמים הנוספים (קנסות ומאסר על-תנאי), סבורים אנו כי יש לקבל את הערעור במובן זה שרכיב המאסר בפועל של 14 יום ירוצה בעבודות שירות.

8. על-יסוד האמור לעיל מתקבל הערעור, במובן זה שרכיב המאסר בפועל של 14 ימים ירוצה בעבודות שירות במרכז יום לקשיש בבית-שמש, כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 14.11.18. עבודות השירות יחלו ביום 10.2.19, ובמועד זה יתייצב המערער בשעה 9:00 ביחידת עבודות השירות של מפקדת מחוז מרכז של שירות בתי הסוהר ברמלה, לצורך קליטה והצבה.

המזכירות תמציא עותקים מפסק הדין לבאי-כוח הצדדים, לשירות בתי-הסוהר, לשירות המבחן

ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ז' בשבט התשע"ט, 14 בינואר 2019, בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

אלי אברבנאל, שופט

רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת

יורם נועם, סגן נשיא